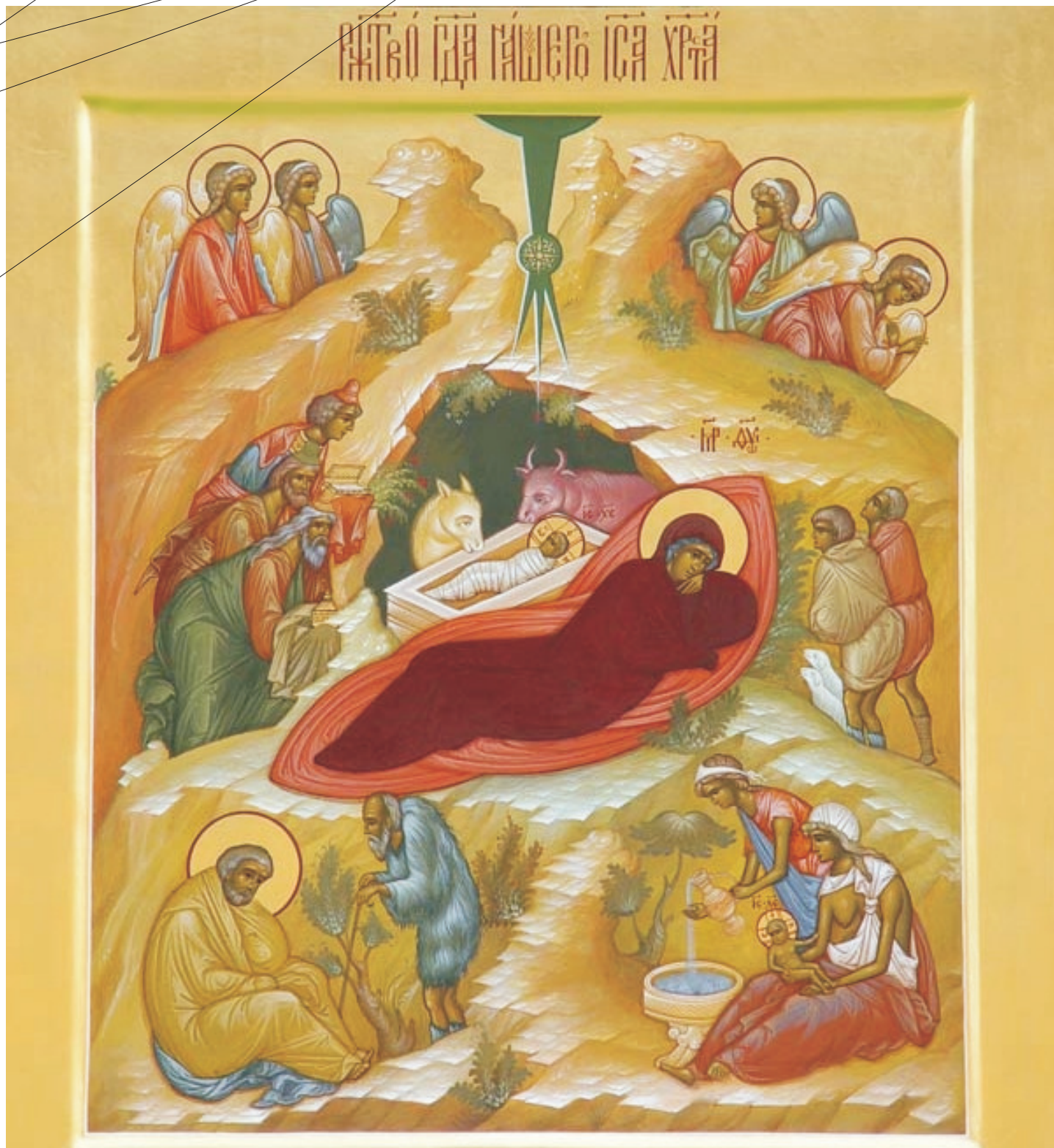

HRDOŠ 1/007

Čo je to IKONA?

IKONA NARODENIA PÁNA

Ikona všeobecne

Pri vstupe do chrámu byzantského obradu sa veriaci ocitá vo vyššom, vznešenejšom, šťastnejšom a nemennom svete, kde ho obklopujú nebeské bytosti. Je to aj vďaka tomu, že v chráme sa nachádza ikonostas – oltár, ktorý je zložený z ikon. Nehľadiac na ich, pre nezasväteného, deformovaný vzhľad, sa im spolu s Evanjelium, ostatkami svätého kríža a svätých klania a uctieva skoro sviatostným spôsobom, podobne ako v západnej tradícii si uctieваме Eucharistiú. Pri vchode do chrámu si veriaci uvedomuje, že ikona k nemu hovorí svojou duchovnou rečou, že ho vyzýva k nasledovaniu Pána. Preto najprv pristúpi k ikone a potom čo ju pozdraví trojakým uklonením, sprevádzaným znamením kríža, ikonu pobožká, prípadne sa jej dotkne čelom. Okrem toho pre ňou rozsvieti sviecu, ktorá predstavuje neustálu modlitbu a obe vlastných schopností. Ikonu môžeme definovať ako prenosný náboženský kultový obraz. Nie je to však akýkoľvek náboženský obraz, ale taký, ktorý zachytáva *Božie slovo ako obraz*. Kristus, pretože je Logos, vtelené slovo, je obrazom, najväčším divom, ktorý urobil Boh. Boha síce nikto nikdy nevidel, ale vtelení Ježiš je jeho verným obrazom a on vydal o Bohu svedectvo (1 Jn 1,18). Teda ikona vychádza z tohto tajomstva Boha, ktoré prenáša do maľovanej podoby. Keď hľadíme na ikonu, keď sa ku nej modlíme, tak sa stretávame so samotným Pánom, ktorý v nej prebýva. Ikona tak nie je len náboženským obrazom, ale samotnou prítomnosťou Pána. Pavel Evdokimov píše: „Ak nikto nemôže povedať: Ježiš je Pán!“, iba ak prostredníctvom Svätého Ducha (1 Kor 12,3), nik nemôže vyhotoviť obraz Pána, iba prostredníctvom Svätého Ducha. On je Božský ikonopisec.“ Preto ikony vznikli v cirkevnom prostredí, na ich zhotovenie je prísny postup a vyžadujú sa duchovné predpoklady od maliara. Ikona sa považuje za zjavené Božie slovo, ktoré je podobné tomu písanému, ktoré máme zachytené v Biblii. Ako v Písme svätom je hlavným autorom Duch Svätý, tak aj pri písaní ikony je hlavným autorom Duch Svätý, ktorému maliar prepožičiava svoje technické schopnosti, oslobodzuje sa od všetkého osobného, a preto sa nepodpisuje pod svoje práce. Z tohto dôvodu maľbu ikony nazývame *písané ikony*:

Obsah **Ikony Narodenia Pána** je širší ako názov, ňom sú v krátkosti zhrnuté celé dejiny spásy. Jej základom je, že Slovo Ježiš Kristus, pravý Boh z Boha pravého, zostúpil pre našu spásu z nebies a stal sa človekom, položeným do jasiel. Ikonografické zobrazenia Narodenia – ich základná schéma je nezmenená dodnes: Dieťa, Božia matka, Jozef, anjeli, hviezda, zvieratá, pastieri a kráľi. Počas stáročí boli rôzne interpretácie, rozdiely v detailoch, no všeobecná schéma ostáva nezmenená. V ikone nachádzame zhrnutie základných tajomstiev našej viery: vtelenie, smrť, vzkriesenie. Pán sa pre nás narodil z Panny, pretrpel ukrižovanie, smrťou premohol smrť a ako Boh ukázal vzkriesenie. Všetko stvorenie má na tom účasť: od anjelůch bytostí až po zvieratá, všetko je na svojom mieste, aby hrali divadelnú hru celého vesmíru. Ikona sa môže na prvý pohľad zdať preťažená nepodstatnými a naivnými detailmi. Ale postupne, keď budeme prenikať do jej duchovného zmyslu, nás privedie do hlbín udalostí, ktorú si túžobne priali patriarchovia, ktorí predpovedali proroci a ktorú túžili vidieť spravodliví. Ikona Narodenia sústreďuje niekoľko tém.

Vrchy

Na ikone vidíme tri vrchy, ktoré sa navzájom pretínajú a tak ideálne vytvárajú nosnú štruktúru celej scény. V tom nachádzame symbolické vyjadrenie tajomstva Najsvätejšej Trojice, ktorá sa priamo zúčastnila na spásu a je pravda, na ktorej sa zakladá naša viera. Vrch uprostred je mesiášsky vrch, ktorý predstavuje Krista, je to vrch Sion o ktorom píše Izaiáš: „Vrch Pánovho domu bude pevne upevnený na temene hôr a vyčnievať bude nad pahorky. Nebudú zle robiť a nebudú škodiť na celom mojom svätom vrchu, lebo zem bude plná poznania Pána.“ (Iz 22,2; 10,32; 11,9) Na inom mieste sa píše: „Jeho svätý vrch, prekrásne návršie, je celej zemi na radosť. Vrch Sion, tajomný prilytok, je mestom veľkého kráľa.“ (Ž 48,3)

Jaskyňa

Uprostred tohto vrchu, ktorý predstavuje Krista sa naširoko otvára jaskyňa, ktorá preniká do útrob vrchu. Biblia píše, že Jozef a Mária nenašli miesto v hostinci. (Lk 2,7b) (Všimnime si, že to nie je maštaľ, ako v západokresťanskom vyobrazovaní.) Jaskyňa je zobrazená ako čierna priepasť, pretože symbolicky predstavuje temnotu, v ktorej sa doposiaľ nachádza svet a kam prichádza jeho Svetlo (por. Jn 1, 5,9). Môže predstavovať aj temnotu hriechu, lebo hriech je v Biblii predstavovaný ako temnota (1 Jn 2,10). Jaskyňa prestavuje aj podsvetie, miesto kam po svojej smrti zostúpil Kristus (zostúpil k zosnulým, do tzv. predpekla). Je to v skutočnosti tá istá priepasť, ktorá je zobrazená aj na ikone Vzkriesenia.

Mária, Dieťa, jasle ako sarkofág

Pod jaskyňou (ale približne v strede ikony) je znázornená ležiaca

Božia Matka, odetá do kráľovského purpuru. Prorok Dávid, ktorý sa skrže ňu stal Pánovým predkom, predpovedal v jednom speve, ktorý sa obracia na Toho, ktorý v nej vykonal zázračné veci: „po tvojej pravici stojí kráľovná“. Ona je v skutočnosti matkou Kráľa a raduje sa z božskej dôvery. Panna sa na ikone pozerá nie na Dieťa, ale do nekonečna, aby uchovala vo svojom srdci všetko to nezvyčajné, čo sa v nej stalo (Lk 2,19). Na jej tvári sa zračí aj ľudská zádušnosť matky, ktorá by chcela dať niečo viac svojmu Pánovi a zdá sa, že hovorí: „Keď Sára privedla dieťa na svet, dostala ako dar veľký kus zeme, no ja nemám hmiezo: bola mi požičaná táto jaskyňa, kde si chcel prebývať, môj maličký, Boh predvečný.“ Medzi Božou matkou a jaskyňou je Dieťa uložené v jaslách. Sv. Maxim vyznávač píše, že vtelený Kristus je bodom, v ktorom sa zbiehajú všetky priamky vesmíru. Najstaršie ikony preto do stredu umiestňovali Ježišove jasle. Jasle však majú tvar hrobu a Dieťa je zavinité na spôsob mŕtveho. Radosť prítomnej chvíle je narušená smutnými predtuchami. Jaskyňa má tvar hrobky, jasle sú hrobom a plátno, v ktorom je zavinité dieťa, je plátnom mŕtvych. Ježiš sa narodil, aby zomrel. Tvár Matky, pozhňanej medzi všetkými ženami je plná smútku: Syn je zavinitý ako mŕtvy a položený do sarkofágu. Význam je nasledovný: tragický osud Evy bol porodiť pre smrť, v ktorú vidieť svoje deti zomierať. Mária rodí syna, ktorý je určený na smrť. Preto je uložený do hrobu. Plienky sú jednak znamením, ktoré dal anjel pastierom (por. Lk 2,13), ale tu symbolizujú plachty, ktoré ženy myronosičky, Peter a Ján našli v prázdnom hrobe (Jn 1,5). Keď ikonopisci maľujú vzkriesenie, rovnako zobrazujú zvinuté plátno, ale bez Kristovho tela. V tom spočíva nadčasovosť ikony. Je tu spoluprítomné všetko: narodenie je súčasťou smrti. Veď Adam a Kristus sú vlastne súčasníci, nie v historickom zmysle, ale v zmysle metafyzickom – náboženskom: predstavujú nepretržitú skúsenosť ľudstva, ktorou je hriech a vykúpenie. Jaskyňa narodenia je tmavým miestom, lebo Svetlo, ktoré sa zjavilo bude odmietnuť. Mária Matka (theotokos), ktorá leží pri ňom na poduške, je prvou, ktorá zdýchla, že bude oboetou spolu s ním. Možno tu aplikovať úryvok večierne vigílie Narodenia z liturgie sv. Bazila Veľkého: „A my, čo ti priniesieme, ó Kriste? Každé stvorenie, ktoré žije, ti vzdáva vdaky: Anjeli ti dávajú spev, nebo hviezdu, zem jaskyňu, pišť jasle. My panenskú matku.“ Máriu, ktorá sa oboetovala Bohu prostredníctvom vtelenia predobrazoval už Jakubov bratrík (por. Gn 2,28), ktorý je protikladom Babylonskej veže – tragického úsilia ľudí, ktorí si sami chceli priniesť spásu. Na tomto mieste je možné pochopiť symbolickú úlohu, ktorú prijala jaskyňa na tejto ikone: predstavuje podsvetie, ktoré sa otvára ako hrdlo pršery. Dieťa je tam vložené ako návnada a bolo prehltnuté ako Jonáš veľrybou. Zostúpilo do brucha podsvetia, prebývalo medzi mŕtvymi nie preto, žeby bolo porazené, ale aby znovu našlo zabíjajúcu ovcu, stratenú drachmu: ľudský rod. Na druhej strane, smútok v ikone nesmie nikdy zvíťaziť. Ak je tam bolesť, musíme vidieť jej účel a výsledok: celá kompozícia ukazuje vrátený rajský pokoj, ktorý je cieľom vtelenia. Sarkofág, v ktorom je umiestnené dieťa sú aj jaslami. Veď vedľa nich stoja vól a osol. Jasle sú krásnym obrazom, ktorý Lukáš vo svojom evanjeliu podčiarkuje trikrát (por. Lk 2,7.12.16). Predstavujú Kristovo poníženie. On sa ponizuje na úroveň, na ktorej ho človek môže nájsť, lebo tam sa človek určite vráti – to sa skúsenosť hriechu. Ježiš sa zjavuje všetkému, čo je božské (por. Flp 2,5) a prichádza do jaslí – do miesta hriechu a ľudskej biedy. Hriech je smrť, a tak sú jasle vždy aj sarkofágom. Boh teda zostupuje, aby sa postavil tam, kde sa človek vracia a tam ho môže nájsť. Vo vnútri jaskyne sú byk a osol. Obe tieto zvieratá vyjadrujú istú symboliku: obe predstavujú pohanov. Byk predstavuje modloslužobný kult a osol zmyselnosť. Okrem toho tieto zvieratá vyjadrujú hroznú výčitku pre Izrael, ako hovorí Izaiáš (1,3): „Vól si pozná gazdu a osol jasle svojho pána; Izrael nepozná, môj ľud nepochopí.“

Jozef

V ľavej časti ikony vidíme dvoch ľudí a medzi nimi stromček. Jozef sedí v zamyslenom postoji. Zosobňuje ľudskú drámu: človek pred tajomstvom. Jozef sedí stranou s pochybnosťami na myslí, ktoré mu nahovára zrejme diabol, prečlenený za pastiera, ktorý prichádza v ovcím rúchu. Tento detail je čerpaný pravdepodobne z nejakého apokryfu. Jedná sa o pochybnosti a pokušenie všetkých vekov. Pastier držiaci sa palice, ktorý stojí pred Jozefom, stelesňuje jeho pochybnosť. Predstavuje tých, ktorí počúvali Božie slovo, ale svetské starosti, racionalizmus, nerozumné bádania, rodokmene, otázky a zápasy ohľadom Zákona ho urobili neplodným. Pastier je symbolom pohanstva a neplodného racionalizmu, usudzujú P. Evdokimov, L. Uspenský a sv. Gregor Nysský. Tento pastier, pevne opretý o svoju palicu, hovorí úctyhodným patriarchom: „Tak ako z tejto palice nemôžu vyrásť vetvy, tak starec ako ty nemôže plodiť a z druhej strany panna nemôže porodiť“ a to spôsobilo v jeho srdci búrku opacných myšlienok. Jozef si kladie otázky pred tajomstvom: oviniu ho temnoty noci. Iní v tomto pastierovi vidia nie pokúšiteľa, ale naopak proroka Izaiáša, ktorý Jozefa poučuje,

ako sa jeho prorocstvo o panenskom materstve uskutočnilo. Medzi Jozefom a pastierom je stromček: „Ratolesť vypučí prá Jesseho. Z jeho koreňov vyhonok vykvitne A spočínne na ňom Duch Pánov, atď.“ (por. Iz 11, 1 – 11). Tento stromček je podľa výkladu sv. Cyrila Jeruzalemského (katechéza XII) odpoveďou na otázku pokúšiteľa pastiera, i na Jozefove pochybnosti, že Boh nie je otrokom zákonov a on môže dať vyklíčiť aj suchej palici, aby priniesla plody, podobne ako dal vykvitnúť palici Árona. Znamená to, že jemu nič nie je nemožné (Lk 1,37). Koreň stromu Jesseho teda symbolizuje naplnenie prísľubov, ktoré dostal Abrahám a jeho potomstvo (por. aj Lk 1,55; 72 73, a1).

Dve ženy

Na pravej dolnej strane ikony nachádzame dve ženy, ktoré pripravujú kúpeľ pre Dieťa. Aj tu je inšpirácia z apokryfov (Protoevanjelium Jakuba): v Arménskom evanjeliu mladosti Pána (hlava 8) majú tieto ženy pôrodné babice mená. Jedna z nich, Zelomi, uverila, kým druhá Salome nie, a preto jej vyschla ruka a uzdravila sa vtedy, až keď sa dotkla plienok. Kto by v nich nevidel obraz dvoch egyptských žien, Sifry a Púy, ktoré v dobe Mojžišovej (por. Ex 1, 15 – 21) proti príkazu faraóna nechávali naživo novonarodených židovských chlapcov? Gesto umývania Ježiša zdôrazňuje čisto ľudskú činnosť a skrze ňu skutočnú, nie iba zdanlivú ľudskú prirodzenosť Krista. Je to predobraz krstu: smrti a zostúpenia do podsvetia.

Anjeli a pastieri

Anjeli oslavujú Bohočloveka, Toho, komu bola daná všetka moc na nebi i na zemi. Tieto typicky nebeské bytosti sa zúčastňujú na veľkom tajomstve a spievajú: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľudom dobrej vôle.“ (Lk 2,4) Pri jaskyni sú (dvaja) pastieri, ktorí počúvajú oznam anjela. Tak ako Adam v raji, aj pastieri sa prelákli, keď začuli božský hlas, no Pánov anjel ich upokojil a hovoril: „Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ Kristus Pán.“ Predstavujú vyvolený ľud, ktorý si vyhľadal sám Boh, ktorý teraz zostupuje ako Dobrý Pastier, aby zhromaždil svoje stádo, ktorému oddáva mnoho ráz hovoril rozličným spôsobom (por. Hebr. 1,1). Pri nohách pastierov sú ovce, ktoré majú natiahnuté krky ku jaskyni: vyjadrujú údiv stvorenia nad narodením Pána. Celé stvorenie je užasnuté pred takým zázrakom. Nikto nie je schopný pokračovať vo svojej činnosti, taký je údiv a strach vesmíru, ktorý Ho spoznáva a ostáva vo vytržení pred veľkým milosrdenstvom.

Mudrci (Kráľi) a hviezda

Neodmysliteľnou súčasťou ikony je aj hviezda nad jaskyňou, ktorá privedla troch mudrocv z Perzie do Betlehema (por. Mt 2, 1 – 10). Cirkevní otcovia museli odpovedať na mnohé deterministické predstavy staroveku, a o tomto probléme písali veľké traktáty. Vysvetľovali, že ako sa každý človek narodí pod nejakou hviezdou, pod jednou z tolkých, ktoré tvoria nebeskú klenbu stálych hviezd, tak sa dejiny a život človeka hýbu pod vplyvom súhvezdí. Keď sa narodil Kristus, musela sa pohnúť hviezda, lebo On určil smer jej pohybu. Tak sa podľa Ignáca Antiochijského zničila každá astrologia, čiže neúprosna vláda osudu, keď v Bohočloveku uznala Pána kozmických síl. V hornej časti vidíme troch kráľov, ktorí stúpajú hore. Izaiáš (60,1 – 4) prorokuje: „Vstaň, zasviet, veď prišlo tvoje svetlo a sláva Pánova sa zaskvela nad tebou! Lebo, hľa tma pokrýva zem a temnota národy, ale nad tebou sa zaskvel Pán a jeho sláva sa zjavila nad tebou. Národy prichádzajú k tvojemu svetlu a kráľi k žiare, čo zvišla. ...tvoji synovia prídu zďaleka.“ Kráľi sú obrazom ľudí mimo Starú zmluvu, ktorí hoci nepatrili k Izraelu, boli milí Pánovi, boli pozvaní, aby zasedli za jeho stôl. Aj učenci Ježiša mali problém, aby pochopili, že Božie zaľubenia platia nielen pre Izrael, ale pre všetkých ľudí. Teda Boh aj pohanom daroval pokánie, aby mali život (por. Sk 11, 1 – 18). Mudrci sú symbolom ľudstva, ktoré hľadá stratený raj, symbolom výstupu mysle k Bohu. Stúpajúci mudrci sú obrazom ľudského úsilia, ktoré sa snaží preniknúť tajomstvá Boha. Sklonený anjel nehovorí iba pastierom, ale aj im, že prichádza hodina, keď Boh zostupuje z neba, a každý ho môže vidieť, kto je čistého srdca (por. Mt 5,8). Kráľi sú aj predobrazom zien, ktoré prinášali voňavé oleje k hrobu Ježiša (Lk 24, 1 – 12), pretože ako oni sa stali „božskými ohlasovateľmi, ktorí sa vrátili do Babylonu, naplnili prorocstvo, ohlasujúce všetkým Krista. Bolí to oni, ktorí pochopili, že On je Pán, hoci prijal podobu služobníka, ponáhľali sa uctiť si ho no trojnásobným darom, ako hlyhom serafínov, ktorý ho tri razy nazýva Svätý.“

Kristus sa vtelil v tichu a pri jeho narodení boli k nemu privedení len jednoduchí ľudia a cudzinci. S úžasom pred tajomstvom Bohočlovečenstva zobrazeného na ikone Narodenia, vnímajme hlas, ktorý nás volá: *Venite adoremus Domini – podte, pokloňme sa Pánovi!* (pg)

Dokument: Slová z 31.12.2006

Začnem trochu poeticky. Detstvo dnešných detí je spojené s technikou. Od hračiek počnúc, cez počítačové hry, televízory a konzoly, DVD, MP3prehrávače a internetom končiac. Detstvo nás dospelých bolo spojené viac s jednoduchými vecami, s prírodou. Spomínam si na hru pri rieke, kde sme si púšťali lodičky. Boli to hotové preteky. Žasli sme nad piruetami, ktoré lodičky vedeli vytvoriť. Skúšali sme aj experimenty. Zafažiť lodičky kameňmi, čo končilo stroskotaním lode. Bola to detská hra, ktorá v sebe skrýva aj ponaučenie.

ČAS je ako mohutná rieka. Nevieme, kde má svoj začiatok. Vieme však, kedy sme sa zapojili do jeho prúdu. Bol to deň a hodina nášho narodenia. Hoci je ČAS nesmierne dravý, mocný a rúti sa do mora večnosti, zatiaľ sa k nám správa milosrdne. Rok čo rok nám dovolí, aby sme odbočili do svojej zátoky, aby sme šli vlastnou cestou. Stalo sa to toľkokrát, koľko počítame svojich rokov. Plavíme sa raz pomaly, raz rýchlejšie. Možno niektorých udivujeme svojimi piruetami, hlúpostami, alebo aj zatažovaním vlastnej lodičky. Prikladáme na ňu svoje skutky, zážitky, skúsenosti. Dobré i zlé. Až raz dosiahneme kritickú záťaž a prúd ČASU nás strhne so sebou a nevydá zo svojej moci. Všetci, čo nás poznali, budú len bezmocne stáť a prizerať sa ako sme sa im stratili pred očami vstupujúc do večnosti.

Nemecké príslovie hovorí: Nikto nie je taký starý, aby nechcel žiť ešte rok, nikto nie je taký mladý, aby nemohol umrieť ešte dnes. Nik z nás nie je taký starý, aby netúžil prejsť ešte jeden okruh po vlastnej trase. Nik si však nie je istý, že sa to uskutoční. Jedno však neprehliadnime. Nekladme do svojej lodičky zbytočnú záťaž. Nenapĺňajme svoj život skutkami, ktoré sa nepáčia Bohu.

Ako sme prežili končiaci sa rok 2006? Pán života povolal k sebe dvanástich našich drahých, spomeňme si na nich: Ondrej Škoda, Anna Javorková, Katarína Babošová, Mária Kubínová, František Mala, Ondrej Hatala, Anton Žiara, Peter Rošteck, Vladimír Koma, Mária Žiarová, Mária Rybecká, Beňadik Gerec. Odpočinitie večné daj im, Pane!

Božmi deťmi sa stalo 11 narodených detí: Matúš Kulich, Samuel Bruk, Viktória Pukajová, Sebastián Sleziač, Tobiáš Sidor, Mathias Považský, Róbert Olos, Kristína Kútniková, Rebeka Pompášová, Rebeka Dančová, Michaela Krakovská.

Kprvému sv. prijímaniu pristúpilo 17 detí, terajších štvrti.

Na spoločnú cestu životom sa vybrali 4 manželské páry: Peter Zátroch a Gabriela Kostilniková, Radoslav Dančo a Miroslava Pukajová, Peter Čizmar a Jana Kostilniková, Tomáš Žihlavník a Adriana Ondrušová.

FINANČNÉ PRÍJMY FARNOSTI V ROKU 2006:

zvonček, zbierky na kostol, dary	515 980,-
špeciálne zbierky (na charitu, masmédiá, DKÚ, seminár, povodne, Halier sv. Petra, B. hrob, podporný fond...):	42 400,-
Obecný úrad Švošov, urbár	120 000,-
Úrad práce, úroky, poisťka	4 000,-
SPOLU príjmy:	682 230,- Sk

a ďalší darcovia, ktorí pomohli nie finančne, ale modlitbou, materiálne alebo prácou. Všetkým srdečná vďaka!!

VÝDAVKY A INVESTÍCIE 2006:

Odoslané zbierky	42 400,-
Predplatné novín, pošt. a bank. poplatky	58 850,-
Opravy mozaika, maľovanie, ap.	205 000,-
elektrika, voda, poisťka, telefón	329 750,-
bohoslužobné výdavky	
(hostie, víno, sviece, kvety,...)	22 580,-
SPOLU výdavky	658 760,-

ZOSTATOK:

28 810,-

Som rád, že život viery vo farnosti je viditeľný. Kiež by aj nový rok 2007 bol krajším rokom, rokom, v ktorom budeme bližšie navzájom k sebe, ale predovšetkým k Bohu. Budúci rok bude už 100 rokov, čo postavili americkí slováci kríž pri starej stanici, 60 rokov od regulačného plánu výstavby obce, 55 rokov od dokončenia výstavby Kultúrneho domu. V kostole by sme možno mohli urobiť vitráže po pravej strane (slovenské martirologium slovenskí svätci), na fare snád postaviť komín a krb.

Chcem sa poďakovať za prácu a spoluprácu všetkým, najmä dobrovoľníkom vo farnosti: pánovi kaplánovi, hospodárskej a pastoračnej rade (skončilo im funkčné obdobie, v januári budú nové voľby), ekonómke a kostolníčke Danke, i pomocnej kostolníčke Hanke, lektorom, žalmistom, mimoriadnym vysluhovateľom sv. prijímania, miništrantom, všetkým, ktorí upratujú kostol, spevokolom, dirigentkám, organistovi, hudobníkom, Obecnému úradu, pánu starostovi, urbáru a všetkým podielníkom v ňom, ale aj všetkým nemenovaným dobrodincami.

Ak som v tomto roku nenaplnil Vaše očakávania, prípadne sa previnil, prosím o odpustenie.

Peter Olekšák

Volby vo farnosti Švošov 2007

6. januára 2007 boli vo farnosti Švošov vyhlásené voľby do Hospodárskej rady farnosti a do Pastoračnej rady farnosti na obdobie piatich rokov, do 31. decembra 2011. Vydaných bolo 313 hlasovacích lístkov, odovzdaných bolo 163 hlasovacích lístkov.

Členmi **HOSPODÁRSKEJ RADY** sa stali:

1. Ing. **Lubomír SIDOR** (98 hlasov)
2. Ing. **František POMPÁŠ** (83 hlasov)
3. **Daniela BRAŽINOVÁ** (72 hlasov)
4. **Július BRAŽINA** (25) - menovaný farárom

Členmi **PASTORAČNEJ RADY** sa stali:

1. **Mgr. Vierka JAVORKOVÁ** (91 hlasov)
2. Ing. **Ludmila POMPÁŠOVÁ** (55 hlasov)
3. **Jana ŠIROŇOVÁ** (46 hlasov)
4. **Vladimíra POVAŽSKÁ** - menovaná farárom
5. Ing. **Milan ŠIROŇ** - menovaný farárom

.Zo stanov Hospodárskej rady farnosti:

1. Jej rozhodnutia nemajú pre farára povahu povinnosti, ale iba poradenstva, pokiaľ nie je ustanovené niečo iné vo všeobecnom alebo partikulárnom práve.
2. Riadne zasadania hospodárskej rady sa konajú dva razy do roka. Zasadania je povinný zvoliť farár, ktorý stanovuje aj program zasadania.
3. Z každého zasadania hospodárskej rady má byť vyhotovená zápisnica, ktorú podpisuje farár a tajomník.
4. Zasadania hospodárskej rady celej farnosti sa koná podľa potreby. Zasadania zvoláva farár, ktorý stanovuje aj program zasadania.
5. Ekonómom, ktorý zastupuje farnosť je farár (kán. 532 KKP). Úlohou hospodárskej rady je pomáhať farárovi v hospodárskych záležitostiach. Vždy úzko spolupracuje v hospodárskej oblasti so svojim farárom a pomáha mu pri organizovaní hospodárskych záležitostí.
6. Tajomník hospodárskej rady (resp. tajomníci) sa

zúčastňuje na odovzdávaní a preberaní farnosti.

7. Hospodárska rada pri úmrtí farára alebo v čase vakantnej farnosti, zodpovedá za cirkevný majetok v cirkevnej obci, avšak nikdy nerozhoduje o majetku sama, ale vždy so súhlasom dekana.

8. Farár je povinný vypočuť si stanovisko hospodárskej rady cirkevnej obce v týchto prípadoch: pri prestavbe interiéru alebo exteriéru kostola, pri stavbe novej fary, ako aj pri prestavbe fary, pri scudzení alebo prenájme nehnuteľnosti patriacej cirkevnej obci, pri iných mimoriadnych majetkových a finančných manipuláciách, kde hodnota presahuje 50 tisíc slovenských korún.

Úlohou Pastoračnej rady farnosti je spolupracovať pri pastoračných aktivitách, študovať pastoračné problémy farnosti a podávať farárovi návrhy na ich riešenie, poukazovať na to, ktoré pastoračné aktivity si vyžadujú prioritu.

Peter Olekšák